

Tuần Báo Vô Vi

12 tháng 10 năm 2014

Số 207

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Tại sao lễ Noel đâu đâu cũng lo dọn dẹp đèn đuốc sáng trưng?
2. Tại sao ở thế gian có chỗ nóng chỗ lạnh?
3. Thực hành liên tục và trật tự sẽ đem lại kết quả gì?
4. Muốn được phước thì phải làm sao?
5. Làm sao hiểu được thực chất của chính mình?
6. Làm sao thiền lâu được?
7. Tu chơn là tu làm sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Singapore 16-12-96 5:10 AM 1) Hỏi: Tại sao lễ Noel đâu đâu cũng lo dọn dẹp đèn đuốc sáng trưng? Đáp: Thừa chứng minh cho một năm có bao nhiêu ngày khổ cực, nhơn dịp mọi người được nghỉ việc, đều muốn có sự an vui và thực hiện lòng tham vụ lợi, mỗi thứ bày thêm một chút, từ món ăn cho đến sự chung diện tốt nhứt của cuộc sống và xây dựng niềm tin đối với Chúa. Kệ: Tâm người phát triển chẳng giành riêng Đóng góp dựng xây khắp các miền Hiếu đạo hiếu đời trong tạm cảnh Tham thiên sáng chế chẳng lo phiền.	Singapore 17-12-96 4:45 AM 2) Hỏi: Tại sao ở thế gian có chỗ nóng chỗ lạnh? Đáp: Thừa làm người có đầu có đuôi, toàn thân người có chỗ lạnh chỗ nóng, chia ra Đông Nam Tây Bắc. Vùng Bắc thì lạnh, vùng Nam thì ấm áp, vùng Đông mặt trời lên, vùng Tây mặt trời lặn. Định hướng dễ thấy rõ sự xoay chuyển của địa bàn, có sanh có khắc, nhiên hậu mới cảm thấy sự quân bình của quả địa cầu, gom gọn thành xác thân của loài người, gọi là tiểu thiên địa, trí tuệ phân minh, hướng thượng phát triển tới vô cùng, hướng hạ thì nghi nan đấu tranh tạo loạn, nội khoa tâm lý xáo trộn, hồn vía bất minh, cần hành pháp tu thân lập lại trật tự thì mới thấy rõ mình hơn. Kệ: Quy nguyên thấy rõ thân hình xác Điền giới khai thông lý bạc bàn Quy một tình người thêm sống động Chon hình chon giác tự bình an.
Singapore 20-12-96 3:30 AM 3) Hỏi: Thực hành liên tục và trật tự sẽ đem lại kết quả gì? Đáp: Thừa tham thiên liên tục và trật tự sẽ đem lại sự quân bình trong nội thức, tạo được một tập quán tốt cho chính mình, tự động giảm bớt sự lo âu không cần thiết trong ngày. Kệ: Thực hành thay đổi tánh u mê Mở trí khai tâm tự trở về Thanh tịnh không còn gieo động loạn Mê lầm không có chẳng còn què.	Singapore 21-12-96 4) Hỏi: Muốn được phước thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn được phước thì phải tu khai triển điển quang tiến tới quân bình thì mới nhận được phước của thanh quang ban chiếu, trí tâm minh mẫn gọi là phước, không thể tính trước được, nhưng mọi sự trong cuộc sống sẽ được may mắn nhiều hơn. Kệ: Tâm tu khai triển tự quy hườn Có có không không vẫn biết ơn Quy một tình đời không dính dấp Sửa mình tiến hóa chí không sờn.
Bangkok 22-12-96 7:30 AM 5) Hỏi: Làm sao hiểu được thực chất của chính mình? Đáp: Thừa muốn hiểu được thực chất của chính mình thì phải hành pháp đứng đắn tiến tới thanh tịnh, sẽ thấy nguyên lai bản tánh của chính mình tốt xấu ra sao thì mới sửa tiến được. Biền cho lặng mình châu mới phát, lòng cho riêng mới gọi là thần, tức là có yên tịnh có sáng suốt thì mới thấy được khả năng của chính mình mà tu tiến. Kệ: Thức tâm giải tỏa ưu phiền tiến Quy một tình Trời sống mới yên Cơ cấu Trời sanh quy lại một Thanh bình tươi tốt tự mình xuyên.	Bangkok 23-12-96 3:00 AM 6) Hỏi: Làm sao thiền lâu được? Đáp: Thừa luồng điển trung tâm bộ đầu rút mạnh chừng nào thì chứng minh bộ đầu thông triển càng cao, càng ngồi được lâu, thường trực rút như vậy 24/24 tức là lúc nào cũng tỉnh táo và an thiền, lên cao nhìn thấy rất rõ ràng, tự cảm thấy thế gian không có gì khó cả. Kệ: Vạn linh chung tiến lại chung hòa Lý trí phân minh lại thiết tha Đời đạo song tu đồng dứt khoát Bình tâm thanh tịnh chuyển gần xa.

7) **Hỏi:** Tu chơn là tu làm sao?

Đáp: Thừa tu chơn là bằng lòng sửa chữa sự sai lầm của chính mình, phát triển phần hồn hướng về thanh tịnh mà tu gọi là tu chơn, chứ không phải mặc nhiều quần áo đạo mới gọi là tu. Tu sửa bên trong thì mới thật là tu, tu bên ngoài, tạo sóng song mê và ảo mộng, lúc chết phần hồn vẫn bơ vơ.

Kệ:

Khai thông trí tuệ giải muôn bề
Thức giác chơn hồn chẳng có quē
Tiến bộ do mình siêng tiến bước
Khổ hạnh thanh tịnh chẳng có mê.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Nguyên Điển Chung Hình (tiếp theo)

...

Bạn đạo: ... (nghe không rõ).(44:48)

Thầy: Đó là cái vía nó nhẹ, được cái phần điển này người ta phối hợp rút lên. Tốt! Ráng tu, ráng tu nữa. Cái đó không phải là cái chuyện thác mắc, nhưng cái đó đã hưởng được cái phước của Vô Vi, phải không? Nên vui về đề tu.

Bạn đạo: Thừa ông Tám, một người tu khổ hạnh, một người tu khổ xác có khác nhau như thế nào. Bởi vì trong cái trí khổ hạnh người ta có cái hoàn cảnh ở trong đó là phải làm cho xác thân này ... (nghe không rõ).(45:36)

Thầy: Bởi vì cái tu về bên điển, nó khổ hạnh về bên điển là khác. Khổ hạnh về bên điển, có người người ta có tu lâu từ nhiều kiếp mà tu một đêm người ta có thể hưởng một phần tư điển của giọt điển hay là một giọt điển không biết chừng, thấy không? Cho nên, cái khổ hạnh mà bạn đang tu đây với cho tới được một giọt thanh điển, nó rất khó khăn. Đó là khổ hạnh về phần điển. Còn khổ hạnh về thể xác, cho nên nó tùy cái duyên phước đức của bạn từ kiếp trước. Cái khởi điểm của bạn tốt hay là xấu, gieo giống nào gặt quả nấy. Đó, rồi bây giờ mình tu về điển nó cũng có. Nó có nhưng mà nó nhẹ hơn, nếu chúng ta không tu còn nặng hơn. Nếu chúng ta không tu về phần thanh điển sáng suốt thì nó nặng hơn. Nó khổ hạnh về thể xác, nhiều người nói tôi ăn chay nằm đất như bạn nói là khổ hạnh về thể xác, thiếu thốn vật chất đủ mọi phương diện mà nếu nắm

về cái Vô Vi này tu nó còn tiến bộ mau hơn. Bởi vì nó thấy cái thanh khí điển của Trời đất đầy đủ cho nó, nó không có khổ nữa. Rồi nó có thể quên cái khổ của thể xác. Còn những người tu về khổ thể xác để thiếu thốn và khép mình vào một chỗ. Cái người đó phải có thượng trí rất cao, phải có tinh thần rất hùng dũng, tự cách mạng lấy bản thân mới chấp nhận nổi. Còn nhiều người bắt chước như vậy tu chịu không nổi, rồi nó cũng bứt. Còn cái đẳng này nó có cái thanh điển, nó khác, khổ hạnh về thanh điển, nhiều khi cái nghiệp bạn nặng nó phải lâu nó mới được, thấy không? Lâu nó mới được, mà nó được rồi cái thì cái khổ của thể xác đáng lẽ nó khổ mười nhưng mà nó bớt còn sáu bảy. Bây giờ nó đã khổ bên trên rồi. Bên trên cũng biết và chuyển hóa cho nó được hưởng một phần nào nhưng mà nó so với người ta thì nó chưa đạt được cái gì, thấy không? Nó thấy nó khổ nhưng mà tu ở đẳng này mình thấy cái khổ là cái nghiệp, mà mình người tu là phải có phận sự giải nghiệp, giảm trên cái khổ mà đi. Ở trong cái khổ mà hưởng cái thanh tịnh thì luôn luôn đầu óc chúng ta phải giữ cái đó thì không có nao núng trước cái khổ, không có nao núng trong sự thiếu thốn, mà chúng ta phải trở lại sự thành thật với ta thì cái khổ đó nó tiêu diệt. Như bây giờ bạn nói bạn khổ, giờ phút này tôi chưa có cơm ăn, giờ phút này tôi còn rất đau khổ, phải không? Nhưng mà bạn thành thật với những người gia đình, những bạn bè thì bạn không có khổ. Cái tình thương của nhân loại

có bao quanh xung quanh của bạn hết, chứ không phải không có. Nhưng mà bạn không chịu thành thật, phớt lờ với họ thì bạn phải kẹt, thấy không? Đó, nó có bao nhiêu đó đối với thể xác không có khó khăn mà bởi cái thanh điền là khó khăn, tìm cho kỳ được cái thanh điền nó khó khăn. Cho nên cái Vô Vi nó đi tắt thấy dễ mà khó, thấy tu không có cầm gì hết nhưng mà khó, rất khó.

Bạn đạo: Vậy thì nếu mà đắc thì hai cái giới khổ hạnh về thanh điền với khổ hạnh về thể xác mà đạt tới cái đắc đạo có khác nhau không ông Tám?

Thầy: Tôi đã nói với bạn không có cái gì kêu bằng đắc đạo hết. Người đời muốn tôn sùng người ta đưa tới nói đắc đạo, chứ có ông nào xưng là ta đắc đạo đâu? Không có ông nào xưng là ta đắc đạo.

Bạn đạo: ... (nghe không rõ). (50:01)

Thầy: Hai cái giới đó thì cái giới mà khắc khổ có thượng trí nó cũng đi tới kết quả tốt ở bên trên, cũng có sự chứng minh ẩn chứng ở bên trên. Bởi vì tâm trí nó không bao giờ thay đổi, không có nao núng. Nó thấy cơ thể nó đều là phụ thuộc chứ không phải là chơn chánh. Nó tiến thẳng về chơn chánh thì tự nhiên nó được nhẹ, cái trí điền của nó khai thông, rồi trong giấc mơ nào đó nó cũng đạt tới được vậy là nó tiến qua cái giới khác thay vì ở trong động loạn ở thể gian chứ đừng nói vụ đắc đạo. Có nhiều người tu hiểu được cái huyền vi rồi tự xưng ta là đắc đạo thì bị rớt. Bị rớt, cũng như anh Tông nói hồi nãy, bị rớt. Tự đắc! Rớt! Học hoài, học mãi, học không ngừng cái người đó mới tiến bộ, càng sáng suốt càng hạnh phúc, càng sáng suốt càng thanh tịnh, thấy không?

Bạn đạo: Thưa ông Tám, nói như vậy thì bất cứ có một kích động nào nó diễn biến tới cho mình bằng hình thức nào đi nữa, cái chân lý của mình đưa ra đối với cái đó là mình không có hành động gì hết như vậy gài gài chân lý hơn rằng là mình có hành động đáp ứng với những cái kích động đó, có phải vậy không ông Tám?

Thầy: Bởi vì khi mình hiểu chơn lý rồi, những hành động mà đưa tới như tôi thường nói là chẳng qua một cái bóng tối đó thôi, thấy không? Mình hiểu chơn lý là mình bồi dưỡng cái sáng suốt rồi, mình cứ giữ cái sáng suốt để đối phó với cái tối tăm. Mà

cái sáng suốt đó ở đâu? Không phải nhiều khi phải thoát lời mới có sáng suốt, trong hành động thanh tịnh nhưng mà nó đạt tới kết quả tốt thay vì la lô trần trược rồi nó hút mình luôn, nghe hiểu như tôi hồi nãy đã giảng ở bên trên rồi. Đó, cho nên mình cứ giữ, bởi vì khi mà chúng ta hiểu đó là chơn lý thì luôn luôn trong đầu óc bạn nói tôi tiến về để tìm chơn lý thì đối diện trần trược của bạn, bạn phải cho đó là chơn lý tới với bạn, phải không? Bạn lấy cái sáng suốt này đánh đổ cái tối tăm kia. Cho nó là sáng suốt nhưng mà nó không sáng suốt nó phải lùi, bạn thấy chưa? Cho nên đối diện với bạn, bạn cho nó là một vị Phật, nó là sáng suốt, bởi vì tôi đang tìm sáng suốt nhưng mà cái gì tới với tôi là sáng suốt, phải không? Nhưng mà nếu nó không sáng suốt thì tự động nó rớt đi cần gì phải lo. Cho nên nạn tránh mình chứ mình làm sao tránh nạn, hiểu rõ chỗ đó chưa?

Bạn đạo: Tôi hiểu rõ lời ông Tám nói, tôi nghiệm nghiệm thiệt lâu, nhưng mà ông Tám nói đúng y như ý tôi nghiệm vậy đó. Dù có nói gì cũng sai, dù có hành động gì cũng sai, muốn đúng là không có cái gì hết, còn cái cuối cùng của mình trở về cũng là cái bắt đầu.

Thầy: Cứ như vậy, mà cuối cùng của nó cũng phải đi tới bắt đầu, nhưng mình đi trước chút thôi, vậy đó. Cái ngoại cảnh nó vậy đó nhưng mà đều là nằm trong chơn lý chứ không ngoài chơn lý, thấy chưa? Bởi vì trước kia chúng ta cũng động như vậy, ngày nay chúng ta mới có cái thanh. Bây giờ được cái thanh tái ngộ cái động thì từ cái động đi tới cái thanh cũng là chơn lý chứ gì! Khi mà mình hiểu được nó là chơn lý cho nên mình đặt nó là chơn lý thì mình không có thất bại, thấy chưa?

Bạn đạo: Nói như vậy coi như là mình hòa đồng, mình sống trong chơn lý, coi như vậy là không có sự khác.

Thầy: Không có khác biệt, không có dị biệt thì không có khổ tâm. Mà có dị biệt là có khổ tâm, có nghiệp chương.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn ngày 7/8/1977)

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

X, ngày 1 tháng 10 năm 1996

Thưa Thầy kính yêu,

Trước hết con kính thăm Thầy nhiều sức khỏe, sau đây con làm phiền Thầy một việc vì con còn ngu muội quá. Mặc dù con rất cố gắng tu học để được gặp Thầy trong Vô Vi (như theo lời Thầy dạy trong băng) nhưng vì nghiệp nặng nên qua 15 năm tu học mà con chưa đạt được sở nguyện, nên hôm nay con mới phải làm bận lòng Thầy, xin Thầy tha thứ cho con. Thật sự chỉ có mấy năm sau này con mới có duyên may gặp được bạn bè trao cho bài vở và băng đạo của Thầy để con học hỏi, nên mới có tiến triển chút ít, chứ 10 năm trước con chỉ có thiền mỗi đêm theo sách, ngoài ra không biết thêm gì khác. Ban ngày thì nặng nghiệp gia đình. Từ năm 1992 con gặp được chú SL và các bạn đạo nên con hiểu thêm chút ít. Từ ngày con nghe băng giảng của Thầy con cố gắng công phu liên tục để ảnh hưởng những người xung quanh, thì đến 1993 chồng con đã tu theo con. Hiện giờ vợ chồng con dứt khoát tu học không dám bê trễ.

Con có 6 đứa con (3 trai, 3 gái). Chúng nó đều lớn cả. Hai đứa con gái lớn có gia đình ở riêng. Đứa gái lớn, 37 tuổi, cũng tu theo con. Tụi con chỉ có miếng đất Tổ Tiên để lại, không có gia sản gì khác. Mấy đứa con thì làm đủ sống, còn 3 đứa chưa có việc làm. Do đó, tụi con định bán mảnh đất này để cho 2 đứa con trai để tụi nó có thể ra riêng (một đứa có vợ) và chia cho 3 đứa con gái. Tụi con chỉ ở với thằng Út vì nó có hiếu và ngoan nữa. Nhưng khi xuống hỏi chú SL thì chú khuyên không nên bán mà chỉ lo tu cho thanh nhẹ để độ cho tụi nó. Vợ chồng con cũng đồng ý nghe chú Sáu. Nhưng mấy đứa con rất muốn tụi con bán để chia phần. Riêng thằng Út cũng muốn 2 anh nó ở riêng để nó phụng dưỡng vợ chồng con thôi vì mấy năm nay nó làm được bao nhiêu tiền đều bù đắp cho gia đình hết. Do đó nó

không muốn ở chung để lo cho cả nhà. Như vậy cũng bất công cho thằng Út. Bây giờ con không biết tính sao cho ổn để con an tâm tu, cứ bị động hoài về chuyện này. Con kính Thầy giúp con giải quyết việc này để con an tâm tu.

Sẵn dịp con xin Thầy cho con rõ có phải mỗi sáng uống 49 hột đậu đen để trị thấp khớp và súc ruột (theo lời chị Suong ở Pháp về nói) để con chỉ cho người khác uống. Con đang bị gan nhiễm mỡ, mong Thầy chỉ giúp con phương thuốc trị dứt bệnh này. Hiện con rất muốn súc ruột nhưng không có cách nào, còn nhịn ăn thì con đã làm và bị yếu bao tử nên không dám làm nữa.

Con nghe lời Thầy ngoài giờ thiền ban đêm mỗi sáng con soi hồn rồi làm Pháp Luân Thường Chuyển, trưa thì có khi có khi không; pháp Chiếu Minh thì 1 hay 2 lần mỗi ngày và ăn chay hơn 15 năm nay, như vậy có được không Thầy? Kính xin Thầy chỉ giáo cho con được tiến bộ thêm. Con cố gắng nhiều mà sao con chẳng thấy tới đâu. Con không dám chán nản. Con nghĩ chắc nghiệp con nặng quá nên con thấy còn thua con rùa, con buồn lắm. Kính xin Thầy cho con biết con có được Thầy chứng cho tam liễu chưa để con được an ủi phần nào. Hiện đầu con lờ mờ xuống nhiều chỗ mà chưa có ánh sáng. Con rất mong được 1 tấm ảnh của Thầy như Thầy đã gởi tặng cô Bạch.

Con cầu xin Đức Cha ban phước cho Thầy được an khang trường thọ và vui khỏe để cứu độ quần sanh.

Con,
TTL

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Amphion, ngày 30 tháng 10 năm 1996

TTL con,

Vui nhận được thư con đề ngày 1 tháng 10 năm 1996, vui được biết con vẫn khỏe mạnh hướng tâm

tu tiến, nhưng nghiệp lực đã lôi cuốn vì lòng tham dục của chính con quá độ, đà làm cho trì trệ và chậm tiến. Con biết Thầy đang sống ở hải ngoại và viết thư thăm hỏi sức khoẻ của Thầy. Thầy rất cảm ơn lòng thành thật của các con. Con ơi, đời này không phải riêng con, tất cả mọi người trên mặt đất đã và đang thực hiện hành trình tham dục tại thế gian. Người dể ra người rất đông. Người càng ngày càng đông càng sân si, tranh chấp lẫn nhau, quên lối về, giành đất đai nhưng mà không có tiền hoá nổi, đau khổ, nhìn nhau trong thảm lệ mà thôi. Mảnh đất chúng ta đang sống đã trải qua bao nhiêu kỳ đau khổ từ tâm lẫn thân. Lúc nào cũng bất ổn vì sự tranh chấp vô lý của ngoại cảnh mà không tự hiểu nội tâm của chính mình.

Giáng lâm xuống thế gian là cõi tạm, học hỏi và tiến hoá. Học những gì? Học sự nhịn nhục. Mọi người đều có gia đình, có chồng con, phải nhịn nhục mới tiến hoá. Nhịn cũng phải chịu nhục mới thức tâm, mới thấy thanh tịnh là quý báu. Thanh tịnh là cần thiết cho cuộc sống. Do đó, con chọn một con đường tu để ước mong chuyện gì? Ước mong có sự thanh tịnh. Do đó con phải giải bỏ tất cả những chuyện đời không cần thiết của con. Sự kích động và phản động là của Thượng Đế đã an bài để kích động và phản động cho phần hồn thức tâm để trở về với Thiên Quốc, nguồn cội, chớ không phải dạy con phải học những sự kích động hơn thua với ngoại cảnh.

Thiên địa nhơn, Trời Đất Người - con là người gom gọn của Trời Đất, do tứ giả hợp thành, nước lửa gió đất hợp thành cơ thể của con. Phần hồn con là chủ đang sử dụng sự sáng suốt để điều khiển thể xác tìm đường tu. Nhưng mà vì thể xác bị chạy theo sự kích động và phản động, quên sự thanh tịnh sẵn có của chính mình. Con nay có duyên lành thực thi Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp để xây dựng tâm lẫn thân trong chu trình tiến hoá là điều quý báu nhất. Con nhìn qua hành động của Thầy thì thấy Thầy khi ở quê nhà ra đi cho đến nay vẫn lo tu thực hành và ảnh hưởng mọi người kế tiếp. Nhờ đó ngày hôm nay con mới có duyên lành thọ thể với Thầy đôi lời về duyên nghiệp của con. Chỉ có cái Pháp thực hành đứng đắn: Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển cho nhiều để lấy nguyên khí của Trời Đất. Soi hồn cho đứng đắn để khí tinh trụ trên óc, hoà hợp với tinh ba của vũ trụ thì phần hồn sẽ có cơ hội tiến hoá đi lên. Ai sẽ cho con điều đó? Chính con hành mới có, dừng hành thì phải buông bỏ chuyện đời. Đời là tạm, lo chuyện đâu đâu mà

không lo chuyện của chính mình. Bây giờ con làm những chuyện cần thiết thay vì những chuyện không cần thiết là giúp con. Con đã dần thân ăn chay mười mấy năm mà không có kết quả. Không phải ăn chay là thành Phật. Ăn chay mà ăn cho đúng đường, ăn cơm cho ấm bụng để tu tiến, chứ không phải vì tham ăn, danh ăn thì không có tiền. Chúng ta có chút đỉnh sống để hiểu mình, hiểu Trời Phật, hiểu nguyên lý của sự sống. Nếu muốn được sự hiểu đó thì phải thanh tịnh, cương quyết tu thiền nhiều. Ngày đêm lo sửa mình, chính ta sai, chẳng có ai sai thì mới cứu được mình, không than thở. Tâm làm thân chịu. Từ tiền kiếp đến bây giờ con làm sai quá nhiều thì nghiệp lực nó tới với con thì con phải chấp nhận. Nghiệp lực là con cái của con. Con cứ hành pháp để pháp lực càng ngày càng mạnh thì nghiệp lực sẽ tiêu tan. Thế gian này không có người nào có thể cho con cái gì hết. Chính con hành con mới tiến. Đức Thích Ca cũng vậy. Nhà vua không có cho Ngài cái gì vì Ngài không nhận tiền bạc, địa vị. Ngài chỉ nhận cái gì của chính Ngài-đó là nguyên khí của Trời Đất mà Ngài đã tự khai sáng cho thể xác. Ngài đã làm một việc cho tất cả mọi việc ở tương lai. Vì con thành đạo thì mọi người sẽ noi gương con để hành tiến. Cho nên chúng ta tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là làm đại sự, không phải làm tiểu sự. Thức giác khai sáng mới thật sự là sáng. Thực hành pháp lý sẽ mở trực giác, niệm Phật là đem lại sự quân bình của tâm thức. Làm những việc đứng đắn xây dựng, không có đi theo đường lối phá hoại.

Hiện tại con muốn súc ruột thì con đã hiểu nguyên lý vì sao chúng ta phải súc ruột chưa? Bộ ruột chúng ta sáu lần cao hơn thể xác, chứa chất một ngày ba buổi ăn, có bao nhiêu công chuyện. Mỗi ngày con ăn, đem vào thể xác, ứ đọng máu huyết không lưu thông sanh bệnh. Khi người tu dừng mãnh lên trời thì Quan Âm cũng phải cắt ruột, thì chúng ta mới được ở cõi trời. Thanh sạch nhẹ nhàng mới ở cõi trời được. Nếu con muốn súc ruột thì hiện tại cũng có thuốc của Mỹ chế, cần uống thôi mà không cần súc ruột cũng khoẻ mạnh. Một lần mua có thể uống trong một tháng mới xong. Sau đó con người sẽ trẻ lại, vui vẻ, thiền lâu, nội tâm tư tưởng tốt, không nghĩ xấu cho bất cứ một ai. Gia cang của con là Trời Đất, con phải thực hành trong thanh tịnh mới giải quyết được sự trở ngại của gia cang từ nay sắp tới. Cương quyết tu đi. Nếu có cơ hội con muốn uống thuốc thanh lọc thì phải có tiền mua thuốc của Mỹ về nhà để tự uống một tháng thì

con sẽ khoẻ ra. Nếu có dịp thì con viết thư liên lạc với chị Tôn Nữ Hoàng Vinh đi theo Thầy đã giúp nhiều người tự thanh lọc qua thuốc men theo phương pháp của Mỹ. Nếu có dịp con viết thư liên lạc với chị Vinh, hỏi xem giá tiền thuốc bao nhiêu để chị Vinh gởi thuốc phục vụ cho con. Những gì Thầy nói cho con nghe là miễn phí, những gì chị Vinh làm là miễn phí nhưng mà xã hội họ cung ứng vật liệu cho mình cần có tiền, chứ không có thể miễn phí cho chúng ta được. Tinh thần miễn phí chỉ có ở nơi người thực hành Vô Vi. Thầy thấy ai cũng

có nhiều bệnh hoạn; hữu tâm vô lực. Thầy thấy Thầy biết nhưng Thầy không có tiền để giúp đỡ tụi con nhiều. Khi chúng con có một chút đỉnh khả năng nên ngừa bệnh hơn là để bệnh hoạn xảy ra, thì sẽ không thể cứu được. Nhiều người đã bị rồi.

Thầy vẫn tắt ít lời, chúc con và gia đình vui khoẻ.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 21 tháng 6 năm 1980

PHỤ ÁI 24

Khai triển tâm linh tự tiền tông
Cực hình vọng động ở ngoài trong
Mây mưa dạy dỗ phân thanh lọc
Ngộ pháp giả chơn trí chuyển vòng.

Chuyển vòng thanh trược song song
Khai thông tự tiền khỏi phòng ngoại xâm
Cảnh đời tự tạo sai lầm
Khó mà tiến tới diệu thâm của trời
Thân hình chơn lý đạo đời
Tâm linh chuyển hóa tự rời tham sân
Học thời minh lý tạo căn
Tâm thời thức giác góp phần dựng xây
Phật không giữ chức làm thầy
Muốn ai cũng tiến vui vầy tiến lên
Hướng về thanh cảnh đạo nền
Bền tâm vững chí chẳng quên Phật Trời
Đường mòn lưu lại ở đời
Dạy cho hiểu đạo tự rời về quê
Thanh bình nguồn cội đề huề
Công bằng sáng suốt muôn bề yên vui
Chẳng còn dằn cảnh tạo mùi
Chỉ còn sửa tiến an vui tâm hồn
Thương yêu thức giác đại hồn
Hong ân ban rải sanh tồn tiến thẳng
Thực hành giải tỏa khó khăn
Hướng thanh tự đạt chuyên hành đến nơi.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Ba Mươi Bốn (tiếp theo)

ĐẠO CÔI BIÊN GIỚI ÂM DƯƠNG

XEM CẢNH NHỮNG NGƯỜI ĐƯỢC TRỞ VỀ TRỜI

...

Dương Sinh: Kính hỏi ân sư, thưa có phải những người từ phạm trần lên thiên đường đều đi qua ngã đường này cả phải không?

Tế Phậ: Lòng ngay dạ thẳng là “thiên đường lộ” tức nẻo đi lên thiên đường, còn cong cong queo queo là “địa ngục đạo” tức ngã đi xuống địa ngục, con đường đi lên thiên đường này cũng vốn do lòng dạ của người biến hóa thành. Người ta nếu như lòng dạ không ác độc, sau khi chết lại thêm ba kiếp nhân quả đã trả hết, tiền án ở địa phủ được xóa sạch thì đều có thể đi theo con đường này mà lên thiên đường.

Dương Sinh: Thưa ngã đường này dẫn tới đâu?

Tế Phậ: Đường này dẫn thẳng tới cửa Nam Thiên rồi sau đó mới đi tới các tầng trời khác.

Dương Sinh: Thưa tại sao con không thấy quý vị đó cười gió đê mây?

Tế Phậ: Chốn này còn gần gũi phạm trần và là đoạn đường đầu tiên tiếp giáp với thiên đường nên phải đi bộ. Khi tới đoạn giữa có tên riêng là “tâm quan” tức cửa lòng thì tốc độ đi bắt đầu lẹ hơn rồi cứ gia tăng mãi cho tới khi có cảm tưởng như bay bổng. “Tâm quan” đã qua “tâm nhãn” liền mở núi Linh Sơn hiện ngay trước mắt. Lên thêm nữa là đỉnh núi Tu Di ở trên đầu người, tới đây còn muốn lên nữa mà không cười gió đê mây thì không lên nổi.

Dương Sinh: Thưa ân sư, lý đạo đó là như thế nào?

Tế Phậ: Đó là bí quyết của thiên, lão tăng xin trình bày rõ để cho những ai có duyên thì thể ngộ nó. Là người sống ở cõi trần phải tu thân luyện đạo, chân phải đứng vững thì mới có khả năng đi trên đường

lớn dẫn đến thiên đường. Lên thêm tầng nữa, lục căn linh căn phải thanh tịnh còn không phân và nước tiểu chảy ra, khắp mình ô uế người không dám gặp thì làm sao dám gặp trời? Lại lên thêm tầng nữa, bao tử ruột già ruột non phải thanh tịnh còn không sẽ như đường hẻm có nhiều ngõ ngách lầy lội bùn nhơ đi lại khó khăn tựa như đi đường âm phủ. Lại phải lên thêm một tầng nữa, tâm giữ chính niệm nên dù có bị dao động tới mức nào đi nữa vẫn không kinh hoàng sợ hãi, với đôi mắt trong sạch, nếu như thiên đường có lối ắt có thể đi lên. Lên thêm tầng nữa liền tới đỉnh tháp Linh Sơn, nơi đó là chóp núi cao tuyệt trần ăn thông với thiên đài, chỉ cần bước một bước là nhập vào hư không, tấm thân nhẹ nhõm, chẳng còn vướng víu nợ trần hoàn nghiệp chướng, dưới chân khói trắng tỏa, khói đó là do nguyên khí biến thành chớ không phải khói đen ô nhiễm nơi nhà máy kỹ nghệ. Thân không còn trở ngại, bỏ được bước đi nặng nề nơi cõi thế gian, chân đạp trên xe mây ngao du khắp chốn thiên đường hạ giới, đó cũng là nguyên lý cười gió đê mây của chư vị Thánh Tiên Phậ.

Dương Sinh: Thưa ân sư vừa trình bày đầy đủ về phương pháp tu đạo kèm thêm lý đạo nhiệm mầu siêu diệu.

Tế Phậ: Xem xong cảnh biên giới âm dương mới hay rằng thiên đường địa ngục vốn do tâm con người tạo, ý nghĩ chọn lựa con đường nào thì phải đi con đường đó. Chúng ta trở lại Thánh Hiền Đường.

Dương Sinh: Con đã lên đài sen, kính mời ân sư trở lại Thánh Hiền Đường...

Tế Phật: Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hôn phách nhập thể xác.

LỜI ÔNG TÁM GIẢNG

Chúng ta thấy trong này Phật Tế Công đã phân tích rõ tim, gan, ruột, mật, mà hiện tại các bạn đang làm Pháp Luân Thường Chuyển đó nó sẽ đi từ từng từ từng, đi lên trụ lên đỉnh đầu mới thừa tiếp với

thanh giới điển nhập vào hư không. Cái pháp này là trực tiếp khai mở khứ trước lưu thanh, rất rõ ràng để các bạn chứng minh chúng ta không có bao giờ biết được Tế Công và không có liên hệ với Tế Công mà ngày hôm nay Tế Công nói thì cái pháp cũng như cái pháp của chúng ta đang hành mà không có dẫn rõ là nguyên khí Pháp Luân Thường Chuyển ra thế nào.

(còn tiếp)

